

MARCINKOWSKI STANISŁAW (1882-1939)

Urodził się 17 listopada 1882 roku w Dręczewie jako syn Ludwika i Agnieszki z domu Rudola. Gimnazjum ukończył w Gnieźnie, gdzie następnie, za namową matki, znalazł się w Seminarium Duchownym. Wkrótce po wystąpieniu z niego podjął pracę jako pomocnik aptekarski, m.in. w aptece Wiktora Litwińskiego w Ujściu oraz niemieckiej aptece Alfreda Lohmeyera w Gumbinnen w Prusach Wschodnich (obecnie Gusiew w obwodzie kaliningradzkim). We wrześniu 1911 roku przed trzyosobową komisją złożył egzamin pomocnikowski z zakresu farmacji. Przez następne miesiące pracował w Sternbergu w Meklemburgii, Berlinie, Bytomiu oraz Królewcu. W 1913 roku rozpoczął studia farmaceutyczne na Wydziale Lekarskim w Królewcu, które ostatecznie ukończył 21 października 1919 roku. Wraz z rozpoczęciem I wojny światowej został wcielony do wojska niemieckiego i skierowany na front wschodni.

Na wiadomość o wybuchu powstania wielkopolskiego znalazł się w Wielkopolsce. Jak wynika z lakonicznych materiałów, w powstaniu walczył w stopniu porucznika. W sierpniu 1920 roku jako porucznik służby zdrowia otrzymał przydział do apteki Szpitala Okręgowego w Poznaniu. Przez następnych kilka lat związany był z aptekami Kasy Chorych. Po częściowej ich likwidacji w 1930 roku, przez blisko dwa lata pracował w aptece „Pod Koroną” przy ulicy Górna Wilda 61 w Poznaniu, której właścicielem był Władysław Marcinkowski (nie spokrewniony ze Stanisławem). Po krótkim pobycie w Działdowie uzyskał koncesję na założenie własnej apteki w Warlubiu w powiecie świeckim na Pomorzu. Był człowiekiem o rozległych horyzontach: miłośnikiem historii, bibliofilem i melomanem.

Aresztowany przez Niemców we wrześniu 1939 roku, zginął prawdopodobnie w czasie masowych egzekucji w miejscowości Grupa w Borach Tucholskich w połowie października 1939 roku.